

Føroya framtíð er tykkara

Sjálðan áður munnu lestrarþisur okkara vera komnar úr koppi út í ein so undurfagra heim, sum Føroyar í hesum dýrdardøgum hava verið.

Hinvegin eru eisini bæði ár og dagar síðan, at dagsins trupulleikar hjá vanligu føroyinginum hava verið so álvarsamir sum nú, arbeiðsloysi og húsgangur tíanverri eru gerandiskostur og harvið víðari lestraval teirra ungu til eina virkna framtíð í føðilandinum eisini meira ørkymlandi enn nakrantíð.

Men uttan treysti og trúgv til, at tað hóast alt skal bera til, eins og kenslu av ábyrgd millum okkara ungu um, at júst hesi mugu verða við til at lívga handaliga sum andaliga um samfelagið, so trivnaður aftur fæst í øllum lutum, er strev teirra, sum borið hava verðsligu byrðarnar og teirra, sum eftir besta førimumi skipa fyrri samfelagnum, nærsum nyttuleyst.

Tí meira enn nakar, eiga tit

ungu framtíðina og hóast dagsins trupulleikar ber munandi betri til hjá tykkum enn teimum undanfarnu, ið ikki fingur henda glæsiliga móguleika, at mynda egnu framtíð tykkara.

Vón okkara er tí, at tit nýta henda móguleika sum best og ongantíð gloyma aðalendamálið við frægu útbúgvingarskipanum okkara — ikki gloyma, at almennu Føroyum til allar dagar tørvar útbúgvio fólk — fólk, sum hóast kanska meiri avmarkað virkisumstøður enn úti í stóru verð, velja og laga útbúgving teirra eftir okkara tørvi og móguleikum, men sanniliga eisini fólk til ta ídnaðarmenning, ið koma má, skulu vit ikki draga afturút av álvára.

Kjakið um útbúgvingar okkara hevur ikki verið minni enn onki og fráboðað er uppskot um broyttan útbúgvingarbygnað á mongum økjum — ikki minst fyrri tey, ið velja meir handaligu og teknisku útbúgvingarnar, sum serliga hava roynst mongum ótryggjar í hesum vinnufátæku tíðum. Vón okkara skal vera, at vit ikki minst á hesum økinum fáa so góð læruviðurskifti, at ivi ikki skal vera hjá nøkrum, ið

fer undir hesar fyrri framleiðsluna og samfelagið týðandi útbúgvingar, um, at hann ikki sleppur at læra seg lidnan.

Nýggju greinini á útbúgvingarrunni okkara, fiskivinnuútbúgvingini í Vestmanna ynskja vit eisini tillukku við fyrstu avlærðu næmingunum, sum í gjár fingur prógvini handað.

Kjakið var óført um áneyðirnar fyrri hesi útbúgvingini, serliga til so einstáttaðan fiskiídnað, sum talan var um fyrri bert fáum árum síðan, men tibetur vann framskygni, og hava vit í dag, við bótta marknaðartreytum okkara fyrri meiri fjøltáttaðum vøruúrvali, veruliga brúk fyrri hesum fólki, sum iva-leyst saman við vanda flakavirkisfólki okkara, man fara at megna at vísa á nýggjar og betri framleiðsluleiðir.

Hóast niðurundir komið í mun til onkuntíð, er samfelagið í lótu fyrri ymsum broytingum, sum rætt fataðar og vendar betra vegin ivaleyst kunnu bera við sær menning og trivnað. Ein treyt fyrri at hetta skal eydnast er sjálvsagt, at vit hava manning til at siggja tilfíkar »aðrar« móguleikar, enn teir, vit av vana — og neyð

eisini — hava troytt í so nógv seinnu árin.

Øllum okkara lívsviðurskiftum eru vit føroyingar ikki harrar yvir, og als ikki svimjandi tilfeinginum, øll tilvera okkara skal byggjast á, men fremsta orsök til, at vit undir slíkum skiftandi umstøðum ikki eru smokkaðir heilt burturímillum, hevur altíð verið tolna og arbeiðssama fólk okkara og tær lívs- og vinnuroyndir, onkur okkara hóast alt hava av slíkum hóttaføllum. Hesi hava aftur gjørt vart við seg, men eisini hesuferð hava vit vón um, at hesar somu royndir og tann álvari, ið nú semja er um at leggja á allar vinnu- og útbúgvingarmóguleikar teirra ungu til at skapa sær eina føroyska framtíð, fara at bera rætta vegin saman við nú munandi bótta útflutningsmóguleikum okkara.

Tann neyð, sum onkuntíð dreiv verkið, skal ivaleyst saman við teirri lívs- og virkisvón, vit saman við teimum ungu aftur mugu kveikja til lívs, ivaleyst gera tað einaferð enn. Men uttan ungdomin gerst tað ikki.

sosigaley

Dimmalætting

DAGBLAÐ

KLASSA

14. APRIL

FRIÐ FØROYAR

NORÐLÝST

Halda fyrri nösina

Dimmalætting skrivur um russararnar í Nólsoyafirði: Góð avtala

Seinastu dagarnar hava fólk í Havn ákært hvønn annan fyrri sniklukt — heilt uttan orsök, tí tað er nevniliga »russarinn úti á fjørðinum« sum luktar.

Tey bæði russisku móðurskipini, Sevryba og Viktor Kingisepp, hava ligið á Nólsoyafirði í nakrar vikur og tikið ímóti síld.

Áður hava tey verið ákærð fyrri at dálka sjógvinn, og hevur Heilsufrøðiliga Starustovan m.a. verið um-

borð og kannað viðurskiftin.

Hesaferð er tað sum nevnt ikki sjógvurin ið er trupulleikin, men næsararnar á fólk.

Vit vundu okkum í gjár til bæði lögregluna, Heilsufrøðiliga Starustovuna og Vaktar og Bjargingartænastuna, men antin vóru fólk ikki at hitta, ella sóu tey sær ongan móguleika at gera nakar í lótu.

Stjórin á útflutningsfyrirtøkinum P/F Marr sigur seg vera væl nøgðan við avtaluna vit hava fingið við EF. Hann sigur m.a. hetta

við Dimmalætting:

— Yvirhevur so er hetta ein góð avtala. — Út frá einum útflytarasjónarmiði eru vit væl nøgðir, og tað er ivaleyst 80% av føroysku vinnuni eisini.

Serliga dæmar mær væl, at loftið er hækkað fyrri fesk fløk av upsa og kongafiski.

I lótu gjalda vit 17% í tolli fyrri hendan fiskin, so tað merkir, at vit fáa 17% meira fyrri vøruna.

Eisini eru vit væl nøgðir við, at tollurin, sum er umleið 17% í lótu, fellur burtur fyrri saltaða brosmu og longu, sum vit útflyta

til Ítalíu.

Sjálvandi er hetta handil, tað snýr seg um, vit kunnu útflyta 25.000 tons av seiddaflaki og farsí, men tíð av paneraðum vørum, — at teir ikki vilja hava paneraðar vørum, er ivaleyst fyrri at verja sín egna heimaídnað.

Hóast tað má sigast, at teir í EF hava verið lagaligir. Arbeitt hevur verið út frá veruligum tølum, nøkurlunda tað sama, sum varð framleitt í fjør og onkur tøl hægri. — Teir hava ikki kravt kvotur afturfyrri frá føroyingum.

Latið vit og skil ráða

Líkt er til, at uppskot landsstýrisins at broyta rúsdrekkalógina kemur fyrri aftur á ólavsskútingi.

Málið var í vár beint í Rættarnevndini, sum var viðkað og gjørd til millumtinganevnd, tí tingfólk ynsktu at fáa góðar stundir at viðgera eitt so týðandi mál.

Sum skilt hevur Rættarnevndin havt fleiri fundir og roknað verður við, at eitt álit verður lagt fyrri tingið í summar. Men hvussu

hetta fer at siggja út er ikki greitt.

Hvussu rúsdrekkaviðurskifti Føroya eiga at vera eru nógv ymiskar hugsanir um, men tað er at vóna, at tingfólk lata vit og skil ráða, tá tey fara at taka stóðu til hetta mál og lata dupultmoralin og jakstran eftir atkvøðum koma í aðru røð.

Rúsdrekkaspurningur in er í fyrsta lagi ein spurningur um mannalagnar og tí eigur hann at verða prioriteraður høgt.